

Merjama Kirrifo jures, kolmandamal Ad-
wenti pühhal.

Reblas, Mihkli päwal ja kaks päwa se järrel.

Kollowerres, Neäri-kuu 17mal ja 18mal
päwal, ja Bina-kuu 4mal ja 5mal päwal.

Kes teisele auko kaewab, langeb isse sisse.

Üks kord ellas üks rikkas Praua, se olli
ni haige, et ükski rohhi ei aidand. Agga tem-
ma perre ei tahtnud, et ta piddi surrema. Se-
pärrast kulasid nemmad ümberkaudo sesuggust
ma-arsti, kes tedda ehk ommeti terwoks teeks,
ja kaks sullast läksid öiete seks wälja, nisuggust
terweteggiat üllesleidma. Kuulsid ka, kui tükki
maad ollid fainud, sesuggusest räkitarwad kelle
nimmi ööldi larens ollewad. Agga ei ükski os-
kand muudwisi temma jure juhhatada, kui agga
sedda üteldes, et ta tagga metkas ühhes hurtsi-
kofesses, üks aino naesega, kui wanna waene,
piddi ellama.

Sedda juhhatamist möda, ja selle otsimisse

wallus tullid nemmad ka nisugguse hurtsikofesse
jure, kus üks wanna naene ukse walges fehras.
Terre, wanna moor! ütlesid nemmad. Terre
feia tullemast! wastas teine. On m est ka —
woi ellad üksi? küsijwad nemmad, ja wanna
moor wastab: egga ma mehhetä siin metsa la-
nes ei ella. — Mis so mehhe nimmi on? küssi-
wad jälle; ja wanna moor küsib wasto: mis
temma nimnest tahhate? — Ikka temmal nim-
mi on? ütleb üks neist sullastest, — kurja nouga
meie feia ei olle tulnud. — Temma nimmi on
larens, wastas ta siis, — mis temmast tahhate?

Jubba niüd sai meeste siidda röömsaks. Ehk
sinno mees on sesamma, kellest ööldakse, tedda
keige nurjatomad többed suutwad ka-utada?
ütlewad nemmad, meie olleme ühhe rikka, hea
Praua sullased, kes ni haige, et keigetargem nou
ennam ei ullata; ehk sinno mees se abbiandja?
Wanna moor naeratas ja fehras peäle. —
Jälle küsijwad: küll temma ikka se on sest
teddagi nimmetakse larens. Wanna moor
lööb tössifeks keik, nenda et wof seisma jääb.
Siis jälle nago unnest ärkand, temma fehrab,